

چرا مهدی فاطمه

ظهور

نمی کنند؟

چون وقتی آمد

بنا نسیت

نافرمانی شود

از ناحیه چه کسانی
نافرمانی می‌شود؟
از ناحیه

کفار و مشرکین
یا از ناحیه مسلمانان

از ناحیه

مسلمانان منتظر

نافرمانی می شود

مگر ممکن است

شیعه‌ی منتظر

نافرمانی کند؟

بله ممکن است

شیعه‌ی منتظر

نافرمانی کند

چرا که در
بسیاری از موارد
انتظار ادعای است

نه حقیقت

در طول تاریخ مدعی زیاد بودند

مدعی خدایی

مدعی پیامبری

مدعی امامت

کدام انتظارها ادعایی است؟
و چه کسانی منتظر واقعی نیستند؟

کسانی که رفتارهایشان

حکایت از این دارد

که تحمل آن حضرت

را ندارند!

منتظر واقعی

دنیا را مرجعی که

آسان تر بگیرد

نمی گردد

برای سر

تراشیدن

ظفره نمکی رود

برای کمتر

خمس دادن

چانه نمی‌زنند

برای تصاحب بهترین

سندلی و مکان

از کسی

جلو نمی‌زنند

خودتشی را

بہتر از دیگران

نمی دانند

برای خود امتیازی

بیشتر

از دیگران

قائل نمی شود

دنبال کلفتی نان

و باریکی کار

نست

دفتر های

متناقص ندارد

به مستحبات

بیشتر از واجبات

اهمیت نمی دهد

مٹل کریبلا و حج

مٹل نذری و خمس

مٹل عزاداری

و نماز صبح

اپنی ہا جا

اللہ جل جلالہ
تو تکی انفرج

سازگار نیت

ایمان کہ ادعایی نیست

أَحْسِبُ النَّاسُ أَنْ يُبْرَكُوا

أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا

وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

منتظر واقعی

کست

منتظر واقعی
برای هر فرمانی
آماده است

بجانه نمی آورد

سستی نمی کند

ظفره نمی رود

چانه نمی زند

يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

مَنْ بَرَّئِدٌ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ حُبِّهِمْ

وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ

امام باقر: يا جابرُ

بَلِّغْ شِيعَتِي عَنِّي السَّلَامَ وَاعْلَمْتَهُمْ
أَنَّهُ لَا قَرَابَةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ
جَلَّ وَ لَا يُتَّقَرَّبُ إِلَيْهِ إِلَّا بِالطَّاعَةِ لَهُ
يَا جَابِرُ مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ وَ أَحَبَّنَا فَهُوَ
وَلِينَا وَ مَنْ عَصَى اللَّهَ لَمْ يَنْفَعَهُ حُبُّنَا

رِجَالٌ كَأَنَّ قُلُوبَهُمْ زُبُرُ الْحَدِيدِ
لَا يَشْوِبُهَا شَكٌّ فِي ذَاتِ اللَّهِ

أَشَدُّ مِنَ الْحَجَرِ

لَوْ حَمَلُوا عَلَى الْجِبَالِ لَأَزَالُوهَا

لَا يَقْصِدُونَ بِرَأْيَاتِهِمْ بَلَدَةً إِلَّا خَرَّبُوهَا

مردانی که دل‌هایشان مانند پاره‌های آهن است.
شک در ذات خداوند، با آنها در نمی‌آمیزد و
سخت‌تر از سنگ اند. اگر بر کوه‌ها بار شوند، آنها را
از میان بر می‌دارند، با پرچم‌هایشان آهنگ شهری
را نمی‌کنند، جز آن که ویرانش می‌نمایند، بر
اسبانشان مانند عقاب تیزرو هستند، برای
تبرک جویی، دست به زین [اسب] امام می‌کشند و
گرداگرد او را می‌گیرند تا وی را در جنگ‌ها با جان
خود، حفظ کنند و در آنچه از ایشان می‌خواهد،
کفایتش می‌کنند.

رِجَالٌ لَا يَنَامُونَ اللَّيْلَ، هُمْ دَوِيٌّ فِي صَلَاتِهِمْ
كَدَوِيِّ النَّحْلِ، يَبْتَئُونَ قِيَامًا عَلَى أَطْرَافِهِمْ،
وَيُصْبِحُونَ عَلَى خِيُولِهِمْ، رُهْبَانٌ بِاللَّيْلِ، لُيُوتٌ
بِالنَّهَارِ، هُمْ أَطْوَعُ لَهُ مِنَ الْأُمَّةِ لِسَيِّدِهَا،
كَالْمَصَابِيحِ كَأَنَّ قُلُوبَهُمُ الْقَنَادِيلُ، وَهُمْ مِنْ
خَشِيَةِ اللَّهِ مُشْفِقُونَ، يَدْعُونَ بِالشَّهَادَةِ،
وَيَتَمَنُّونَ أَنْ يُقْتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

مردانی اند که شب نمی خوابند و در نمازهایشان مانند
زنبور، زمزمه و ناله می کنند، شبها بر سر انگشتان پا و
دست خود می ایستد (شب زنده داری می کنند) و صبحها
بر اسبانشان می نشینند. راهبان شب و شیران روزند و در
اطاعت از او، از کنیز در برابر آقايش، مطیع ترند، و به
روشنایی چراغ اند، گویی که در دلهایشان مشعل
افروخته اند و آنان از بیم خدا بیمناک اند، شهادت را در
دعایشان می طلبند و آرزو دارند که در راه خدا کشته
شوند، و شعارشان، "یا لثارات الحسین" است. هنگامی که
حرکت می کنند، هر اس از آنها به فاصله یک ماه راه،
جلویشان حرکت می کند. به سوی مولایشان تند، روان
می شوند و خداوند، امام حق را با ایشان یاری می دهد»